

« Unde este actulū attestătorū quō aquest june este sclavulū dumatalle? » întrebâ pe căpitanū unū omū que păreà a fi inspectorulū târgulū.

— Êttō contractulū subsemnatū de dēnsulū, respunse căpitanulū; ellū s'a vëndutū mie, spre a plăti chieltuielele căllătoriei familliei salle.

— Îți recunnosci subsemnătura? întrebâ inspectorulū pe Conrad.

— Da, domnule, respunse Conrad cu curagiū; sunt proprietatea aquestuī omū.

— Daqua este așa, pune-te la rëndū, nu-ți potū fi de nicī-unū ajutorū, » respunse inspectorulū. Conrad se suppusse.

Vomū scuti pe juniī nostri lectorī de descrierea scenelor que se petrecurō în aquest târgū. Ómenii tractà pe semenii lor qua pe nisce vite : îi pipăia, îi cercetà, îi vindeà, îi cumpërà fără nicī o mustrare de cugetū. Conrad, quare aveà o înfăcișare plăcută, fu vëndutū cu trei sute cincī-decī talerī inspectorulū grădinei imperiale, unū omū fórte avutū. Aquesta illū luâ cu dēnsulū, fără a-i da voiă să-și ȳea ȳiua-bună, pentru ultima óră, de la famillia sa que erà scãldatã în lacrēmī. Bietulū bēiatū aruncã assuprã-le o privire în quare se puteã vedé chinurile que sfășiã suffletulū seū. Tatãlū Riemann și copii seī erã striviți de durere.